

Znakovni nizovi (stringovi)

nastavak

Primjer:

```
int main()
{
    char *v[2], q[80];

    gets(q); /* učitano je: plava */
    v[0] = q;

    gets(q); /* učitano je: crvena */
    v[1] = q;

    puts(v[0]); /* Što će se ispisati? */

    return 0;
}
```

Primjer: Sortiranje rječnika

- Program se sastoji od sljedeća tri koraka:
 - unosa riječi sa standardnog ulaza
 - sortiranja unesenih riječi
 - ispisa sortiranih riječi.

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#include <stdlib.h>

#define MAX 100

char *v[MAX];
int broj_rijeci;
```

Funkcija unos

```
int unos(char *v[]){
    char w[80*MAX], *q = w;
    int flag = 1, broj = 0;

    while(flag){
        if(broj > MAX) return -1;
        v[broj] = gets(q);

        if(strlen(v[broj]) == 0) return broj;
        q += strlen(q) + 1;
        broj++;
    }
}
```

Funkcija sort

```
void sort(char *v[], int n)
{
    char *temp, *min; int i, j, k;

    for(i = 0; i < n - 1; i++){
        min = v[i];
        k = i;
        for(j = i + 1; j < n; j++){
            if(strcmp(min, v[j]) >= 0){
                min = v[j];
                k = j;
            }
        }
    }
}
```

Funkcija ispis

```
temp = v[i];
v[i] = v[k];
v[k] = temp;
}
}
```

```
void ispis(char *v[])
{
    int i;

    for(i = 0; i < broj_rijeci; i++)
        puts(v[i]);
}
```

Funkcija main

```
int main( ){

    if((broj_rijeci = unos(v)) > 0){

        sort(v, broj_rijeci);
        ispis(v);

    }

    else

        printf("Učitano je previše riječi (ili niti jedna.");

    return 0;

}
```

Argumenti komandne linije

- Program koji želi koristiti argumente komandne linije mora deklarirati funkciju main s dva argumenta:

```
int main(int argc, char *argv[])
{ .....
```

- argc je broj argumenata komandne linije koji su utipkani pri pokretanju programa. Ako nema argumenata komandne linije onda je argc=1.
- argv je polje pokazivača na argumente komandne linije. argv[0] uvijek pokazuje na string koji sadrži ime programa koji se izvršava; argv[argc] = NULL.

Primjeri:

\$ocjene.exe ulaz izlaz 50

argc=4

argv[0] → "ocjene.exe"

argv[1] → "ulaz"

argv[2] → "izlaz"

argv[3] → "50"

argv[4] = NULL

```
int main (int argc, char *argv[ ]){  
    int i;  
    printf ("argc = %d\n\n", argc);  
    for (i = 0; i < argc; i++)  
        printf ("%d %s \n", i, argv[i]);  
.....
```

Funkcije atoi i atof

```
#include <stdlib.h>
```

```
int atoi(const char *string);
```

```
printf("%d\n", atoi(" 123"));           /* 123 */
```

```
printf("%d\n", atoi(" 12 3"));          /* 12 */
```

```
printf("%d\n", atoi(" 12abc3"));         /* 12 */
```

```
printf("%d\n", atoi("abc12 3"));         /* 0 */
```

```
double atof(const char *string);
```

```
printf("%g\n", atof(" 12.5a4c 3"));      /* 12.5 */
```

```
printf("%g\n", atof(" 12.5e4c 3"));      /* 125000 */
```

Primjer: Implementacija atoi

- Funkcija treba:
 - preskočiti sve početne bjeline,
 - učitati predznak (ako ga ima),
 - i redom pročitati sve znamenke te ih prevesti u broj tipa int.

```
#include <ctype.h>

int f_atoi(const char s[])
{
    int i, n, sign;
    /* Preskakanje bjelina. */
    for(i = 0; isspace(s[i]); ++i);
```

Funkcija f_atoi

```
sign = (s[i] == '-')? -1: 1;  
  
if(s[i] == '+' || s[i] == '-') ++i;  
  
/* Hornerov algoritam za broj. */  
for(n = 0; isdigit(s[i]); ++i)  
    n = 10*n+(s[i]-'0');  
return sign*n;  
}
```

- Zadatak. Napišite implementaciju funkcije itoa koja pretvara cijeli broj u string:
`void f_itoa(int n, char s[]){...}`

Primjer:

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

main (int argc, char *argv[])
{
    int *a;
    int i, n, zbroj;

    n = atoi(argv[1]);

    if((a = (int*) calloc (n, sizeof(int))) == 0){
        printf ("Nema dovoljno memorije\n");
        exit(1);
    }
    ....
```

Pokazivač na funkciju

- Pokazivač na funkciju deklarira se kao

```
tip_pod (*ime)(tip_1 arg_1, tip_2 arg_2,...,tip_n arg_n);
```

gdje je `ime` pokazivač na funkciju koja uzima `n` argumenta tipa `tip_1, tip_2,...,tip_n` i vraća vrijednost tipa `tip_pod`.

- Npr:

```
int (*pf)(char c, double a);
double (*fn_ptr) (int, int);
```

- Funkcija koja vraća pokazivač tipa `double`:

```
double *fn_ptr(int, int); ≡ double *(fn_ptr(int, int));
```

Primjer:

```
int main(){
    double hipotenuza (double, double);
    double (*pf) (double, double);
    double c;

    pf = hipotenuza;
    c = pf(3., 4.);
    printf ("Rezultat iznosi: %g\n", c);
    return 0;
}

double hipotenuza(double a, double b){
    return sqrt(a*a+b*b);
}
```

Primjer: Trapezna formula

```
#include <stdio.h>
#include <math.h>
double integracija(double, double, double (*)(double));

int main(){
    printf("Sinus: %f\n", integracija(0, 1, sin));
    printf("Kosinus: %f\n", integracija(0, 1, cos));
    return 0;
}

double integracija(double a, double b, double (*f)(double)){
    return 0.5*(b-a)*((*f)(a)+(*f)(b));
}
```

Složene deklaracije

- Pri interpretaciji deklaracije uzimaju se u obzir prioriteti pojedinih operatora. Ti prioriteti **mogu se promijeniti** upotrebom zagrada.
- Primjeri: **p** je:
 - `int *p[10];` /* polje od 10 ptr na int */
 - `int *p(void);` /* funkcija koja nema arg i vraća pokazivač na int */
 - `int p(char *a);` /* funkcija koja uzima ptr na char i vraća int */
 - `int *p(char *a);` /* funkcija koja uzima ptr na char i vraća ptr na int */
 - `int (*p)(char *a);` /* ptr na funkciju koja uzima ptr na char i vraća int */

Složene deklaracije (2)

- `int (*p(char *a))[10]; /* funk. uzima ptr na char i vraća ptr na polje od 10 elt tipa int */`
- `int p(char (*a)[]); /* funk. uzima ptr na polje znakova i vraća int */`
- `int (*p)(char (*a)[]); /* ptr na funk. koja uzima ptr na polje znakova i vraća int */`
- `int *(*p)(char (*a)[]); /* ptr na funk. koja uzima ptr na polje znakova i vraća ptr na int */`
- `int *(*p[10])(char *a); /* polje 10 ptr na funk. koja uzima ptr na char i vraća ptr na int */`